

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Η Αρρώστια στη ζωή μας

Ο άνθρωπος πλάστηκε για να ζει, να εργάζεται και να δημιουργεί. Πλάστηκε για να χαίρεται τη δημιουργία και ν' απολαμβάνει όλα τ' αγαθά του Θεού στη Γη. Ν' αγαπάει τους συνανθρώπους του, αλλά και όλα τα δημιουργήματα.

Η επίγεια ζωή είναι ένα πέρασμα για την αιωνιότητα και το μόνο σίγουρο είναι ότι κάποια στιγμή θα γίνει το πέρασμα, αλλά το πότε δεν το γνωρίζουμε· το ξέρει μόνο ο Θεός. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν προχωράμε στη ζωή μας, αντίθετα αγωνιζόμαστε καθημερινά για να είμαστε αποδοτικοί και χρήσιμοι σ' αυτόν τον κόσμο.

Αρκετά συχνά ο αγώνας γίνεται δύσκολος· ειδικά όταν παρουσιάζονται προβλήματα. Ένα πρόβλημα, που αλλάζει τη δεδομένη καθημερινότητα της ζωής μας, είναι η αρρώστια. Έρχεται ξαφνικά και τότε αρχίζουν οι προβληματισμοί και οι σκέψεις. Τι έκανα άσχημο; Γιατί σ' εμένα; Τι έφατσε;

Πάρα πολλά γιατί που δεν έχουν απάντηση. Στην παραβολή της Θεραπείας του εκ γενετής τυφλού ρωτήσαν τον Χριστό «ποιος έφταξε; Αυτός ή οι γονείς του και γεννήθηκε τυφλός;»

Και ο Χριστός απαντά, «ούτε αυτός, ούτε οι γονείς του, αλλά γεννήθηκε τυφλός για να φανερωθούν με την υπερφυσική θεραπεία των οφθαλμών του τα έργα που η δύναμις και η αγαθότης του Θεού εργάζεται.»

Η απάντηση είναι ότι η αρρώστια είναι παιδαγωγία. Την επιτρέπει ο Θεός για να σκεφθούμε και ν' αναθεωρήσουμε κάποια πράγματα στη ζωή μας. Ν' αλλάξουμε προτεραιότητες. Πάνω από εμάς και πέρα από εμάς είναι ο Θεός!

Πρέπει να εμπιστευθούμε την πρόνοια Του. Αυτός ορίζει τη ζωή μας.

Να κάνουμε θετικές σκέψεις και με την αρρώστια και να προσπαθήσουμε να μη χάσουμε την ελπίδα μας και τη διάθεση για αγώνα. Όλες οι μάχες κερδίζονται με σκληρούς αγώνες, αλλά όταν είναι μέσα στην ψυχή μας ο Χριστός δεν λυγίζουμε, γινόμαστε πιο δυνατοί γιατί είναι πιο δυνατός από όλα ο Χριστός.

Η αρρώστια είναι μία από τις δυσκολότερες καταστάσεις για τον άνθρωπο. Έχει να πολεμήσει με τον εαυτό του, τους οικείους του, (που τις περισσότερες φορές είναι υπερπροστατευτικοί και ίσως και κουραστικοί από υπερβολικό ενδιαφέρον και πρέπει ο άρρωστος να κρατήσει ισορροπίες) και το γενικότερο κοινωνικό περιβάλλον.

Κάποια νεαρή ασθενής με νόσο του Hodgkin έγραψε: «Οι γονείς μου και ο αδερφός μου δεν

Ευχαριστίες Bazaar

Ο τροχός του χρόνου γυρίζει αδυσώπητα, οι συγκυρίες είναι κάτι σαν τις συνόδους των πλανητών που κάποια στιγμή το σύμπαν τους ευθυγραμμίζει και ξανά συναντιούνται για να αλλάξουν τις ενέργειές τους επιστρέφοντας από τις μακρινές τους διαδρομές μέσα στο χώρο. Έτσι και το καθιερωμένο πια Bazaar του Συλλόγου Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου «Η Σωτηρία» έδωσε και φέτος σε όλους εμάς την ευκαιρία να ανταμώσουμε και να ανταλλάξουμε γιορτινά συναισθήματα χαράς βλέποντας φίλους και συναδέλφους που είχαμε πολύ καιρό να δούμε. Πολύ σκληρή δουλειά για τους εθελοντές μας που από μέρες τώρα ετοιμάζουν τη σημερινή γιορτή.

Σαν τα μυρμηγκάκια συλλέγουν λίγο-λίγο τις προσφορές των εταιριών και φίλων και την προηγούμενη μέρα τις μεταφέρουν στο Αμφιθέατρο, και την ίδια μέρα από το πρωί στήνονται για να προετοιμάσουν τους πάγκους τους για να δώσουν χαρά και να πάρουν ελπίδα για τους άπορους περιθαλπομένους του Νοσοκομείου μας. Κάθε αγορά που κάνετε έχει σαν αντίκρισμα το χαμόγελο κάποιου πονεμένου συνανθρώπου μας και έτσι η χαρά και η αγάπη ανακυκλώνονται σε όλο τους το μεγαλείο. Ευχαριστούμε από καρδιάς όλους εσάς που στηρίζετε το έργο του Συλλόγου Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου «Η Σωτηρία».

Θερμές ευχαριστίες στους Υπαλλήλους της Ιμαποθήκης και τους Υπαλλήλους της Πύλης, τη Βάλλυ Μυλωνά Υπεύθυνη εποπτείας, Γιώργο Τσάφο οδηγό που βοήθησε για τη μεταφορά προς και από το ελαιοτριβείο, Σπύρο Πουρίκη και την εταιρεία ΤΥΡΙΚΑ ΙΚΕ, η οποία μας διέθεσε εξοπλισμό, τους υπέροχους καφέδες ΚΙΜΒΟ και τον εξαιρετικό της barista Γιάννη Κουστίνη.

Ευχαριστούμε επίσης όλους ιδιαίτερα για τη συμπαράσταση και την πολύτιμη βοήθεια τους: Νίκο Αναγνώστου, Βλάση Αναστασόπουλο, Μάρθα Ανδρουλή, Κώστα Ανδρουλή, Νίκη Αφεντουλίδη, Δημήτρη Βαλαμιδή, Ελένη Βασιλοπούλου, Έλλη Γαρζώνη, Ευτυχία Γαρζώνη, Πέτρο Γαρζώνη, Ευθυμία Γεωργιοπούλου, Μάγδα Γιαλλελή, Βαλένα Γωγίου, Ελπίδα Γρηγοράκη, Όλγα Δεληκάρη, Κατερίνα Δημητρούλακη, Κυριακή Δημητρούλακη, Λίτσα Διαμαντίδου, Γεωργία Δροσινού, Πάνθη Δουβόγιαννη, Βαία Ζαγανά, Άσπα Ζαΐμη, Αναστασία Ηλιοπούλου, Ιβάν, Κατερίνα Κακούρου, Αμαλία Καλαντζοπούλου, Μίκα Κανόνη, Τζόγια Καππάτου, Πέτρα Καρπούζη, Τάσο Καρπούζη, Ελένη Κοΐνη, Φωτεινή Κορμπάκη, Ρίτσα Κούκου - Καλλιντέρη, Τάσο Κουλουριδη, Θανάση Κυριακόπουλο, Αναστασία Κωνσταντακάκη, Δήμητρα Μάνεση, Βάνα Μασούρα,

Ελένη Μαυρογένη, Χρυσάνθη Μενεξή, Βαρβάρα Μπαξεβάνη, Μάκη Μπαξεβάνη, Μαρία Μπάρκουλα, Νόνα Μπετίνη, Χάρη Μπιρμπίλη, Αγγελική Νικολαΐδου, Δήμητρα Νικολακάκου, Δέσποινα Πακουλίδου, Ράνια Πανάγου, Δώρα Παπαζαφείρη, Χαρά Παπαζήση, Μαρία Πρόκου, Βάσω Ράππη, Πασχαλίνα Ρήγα, Ανδρέα Σακκά, Μαρία Σιουσούρα, Άννα Σκουτελιά, Λυδία Σμπόνια, Ματίνα Σπυράτου, Αριστεΐδη Στρατάκο, Βάγια Τασούλα, Ντίνα Τζούνη, Στέλλα Τομαρά, Παρασκευή Τρυφωνοπούλου, Βασιλική Τσιότρα, Φλώρα Φούφα, Μαρία Χανιωτάκου, Ξανθή Χαραλάμπους, Μιχάλη Χατζάκη, Κατερίνα Χρυσάκη, Μαρία Ψαρούδα και όλους όσους δεν αναφέρθηκαν ή αφανώς εργάστηκαν για την επιτυχία της εκδήλωσης.

με αντιμετώπισαν σαν ασθενή, δεν μου χαρίστηκαν, αλλά φυσιολογικά όπως πριν την αρρώστια. Ποτέ δεν έδειξαν την αγνία τους και την ανησυχία τους, που σίγουρα υπήρχε! Φρόντισαν να μην αλλάξει τίποτα από την καθημερινότητά μας. Αυτό για μένα ήταν η δύναμή μου να αντιμετωπίσω την αρρώστια και τις συνέπειές τις (χημειοθεραπείες, τριχόπτωση και άλλα) με θάρρος και αποφασιστικότητα».

Η δύναμη της θέλησης για τη ζωή είναι αυτή που νικά τις δυσκολίες, αρκεί να το πιστέψουμε. Αυτή η θέληση για ζωή δείχνει ότι υπάρχει συνέχεια μετά το τέλος του βιολογικού βίου «Ζωή ατελείωτη». Επομένως ν' αγωνιζόμαστε, να εργαζόμαστε και ν' αγαπάμε. Ιδιαίτερα να αγαπάμε γιατί όπως έλεγε ένας σύγχρονος γέροντας «η αγάπη είναι η αρετή που θα πάρουμε

μαζί μας και θα αυξάνει καθημερινά κοντά στον Θεό γι' αυτό θεωρείται και αιώνια αρετή».

Ο αγώνας της αρρώστιας δείχνει πολλές φορές αzeitεραστος. Ο άνθρωπος λυγίζει από την αγωνία, τον φόβο και τις συνέπειες των διαφόρων θεραπειών. Δεν πρέπει να παραδοθούμε στην απελπισία και την αγωνία, πρέπει να είμαστε ήρεμοι, και με ηρεμία θα δώσουμε τη μάχη. Το χρέος μας είναι να πολεμήσουμε.

Το αποτέλεσμα δεν το ορίζουμε εμείς. Μέσα στην ψυχή μας θα μένει η χαρά της προσπάθειας και η ελπίδα ότι θα κερδίσουμε μια γωνιά στον Παράδεισο όποτε κληθούμε να περάσουμε στην «όντως ζωή»!

Αδελφή Παρασκευή Ρ.
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

Στον προηγούμενο Στοχασμό υποδείξαμε (δεν λέω 'αποδείξαμε' για να αφήσω χώρο στους πιο σκεπτικιστές) ότι «το ηθικό είναι φυσικό και το φυσικό είναι ηθικό».

Ο νέος επόμενος ισχυρισμός: «Το λογικό είναι ηθικό και το ηθικό είναι λογικό...», αυτή την φορά, δεν μπορεί να σταθεί από μόνος του, αν «το ηθικό (για το οποίο μιλάμε εδώ) δεν είναι φυσικό»!

Θα τολμούσα να πω ότι το λογικό και το ηθικό, όταν δεν στηρίζονται στο φυσικό, είναι περισσότερο ή λιγότερο αυθαίρετα...

Η Φύση και οι Νόμοι της (δηλ. η Ηθική της), αποκαλύπτουν στην ανθρώπινη αντίληψη την Λογική της Φύσεως, η οποία είναι σταθερή, αναλλοίωτη και αδιαμφισβήτητη. Αυτή η Λογική δίδαξε και διαμόρφωσε μέσα στον πρώτο άνθρωπο, δια της μιμήσεως, την λογική του, όπως μια βελόνα μαγνητίζεται κοντά σ' ένα μαγνήτη.

Αυτό εξηγεί και την μεγάλη φυσική, λογική και ηθική αποσύνθεση του σημερινού ανθρώπου: ο άνθρωπος απομακρύνθηκε επικίνδυνα από την φύση του, άρα και από την ηθική της φύσης του όπως και από την λογική της.

Απόδειξη:

Στην φύση του, από το σώμα του ως το στενότερο και ευρύτερο φυσικό περιβάλλον του, η ισορροπία του έχει διαταραχθεί σοβαρά. Οι περιβαλλοντολόγοι θρηγνούν απελπισμένα, οι ιατροί δεν προλαβαίνουν να βρισκονται αντιμέτωποι με νέες ασθένειες και να ερευνούν για νέα φάρμακα...

Στην ηθική του ανθρώπου, από την ψυχή του ως τις κοινωνίες του και τα έθνη του, η Αρμονία τείνει να εκλείψει. Η Δύναμη του Δικαίου, που εγγυάται τις Αρμονίες των κοινωνιών εξαφανίζεται μπροστά στο 'δίκαιο της δύναμης', δηλ. την βία, ατομική, κοινωνική, διεθνή.

Στην λογική του, η συνοχή των συλλογισμών κι η ενότητα των αντιλήψεων θεωρείται ξεπερασμένη, ενώ το ψέμα, η κατάκριση και η κακολογία έχουν εκμηδενίσει την αυτοκριτική.

Κι όλα αυτά, απλά και μόνο, γιατί άνθρωπος έπαψε να δίνει προσοχή στο φυσικό, και κυνηγά μετά μανίας το virtual, με ό,τι αυτό συνεπάγεται...

Έτσι, αποδείξαμε (ναι, αυτή την φορά το αποδείξαμε) ότι το αφύσικο γεννά το ανήθικο, και τα δυο μαζί φέρνουν το παράλογο!

Και μέσα από ένα φαύλο κύκλο, το παράλογο θα γεννήσει το ανήθικο και το ανήθικο θα καταστρέψει το φυσικό, και πάει λέγοντας...

Και τώρα τι;

Θα επαναλάβω ένα σοφό ρητό: «Γίνε (πρώτος εσύ) η αλλαγή που θέλεις να δεις στον κόσμο».

Αυτό θα σου επιτρέψει να αποδείξεις ότι η αλλαγή που θέλεις να φέρεις είναι εφικτή, είναι και ωφέλιμη.

Και με την αποδεικτική ισχύ του ορθού σου λόγου θα μπορέσεις να εμπνεύσεις και να υποστηρίξεις μια ανάλογη αλλαγή και στους άλλους.

Αν, πάλι, δεν καταφέρεις την αλλαγή αυτή, στο μέρος ή στο όλο της, τότε πάλι κερδισμένος θα 'σαι: θα γίνεις πιο καταδεκτικός και πιο συμπνετικός προς όλους εκείνους που πασχίζουν σαν κι εσένα.

Επίλογος

Ο Παγκόσμιος Νους, σαν Μέγας Ήλιος ακτινοβολεί την υπέροχη Λογική του και φωτίζει με τον Λόγο του, τα αχανή Διαστήματα. Τους Λόγους του, (που είναι) τα Λόγια του, τα ντύνει με υπέροχες φωνές που αποκαλύπτουν μίαν άγνωστη και μυστική Ηθική, την Ηθική που πλάθει, συντηρεί και ανακυκλώνει τα Σύμπαντα και τις αμέτρητες μορφές της Ζωής. Με αυτόν τον τρόπο στήνει για εσένα μια εκπληκτική παράσταση, γράφει ένα ολόκληρο βιβλίο για εσένα, συνθέτει μια μουσική, ένα τραγούδι...

Δες την παράσταση αυτή εκστατικός, διάβαζε το βιβλίο του, και άκουσε την μουσική του ξανά και ξανά. Ίσως τις τσαλακωμένες σελίδες, καθάρισε τις μουντζούρες, μάζεψε τις χαμένες νότες και... θυμήσου ποιος είσαι, από πού έρχεσαι και πού πηγαίνεις.

Ο λόγος σου τότε θα ανορθωθεί, ο ορθός σου λόγος θα εκτοξευτεί προς τα άστρα, για να γίνει ορατός και ακουστός από όλους τους ανθρώπους. Κι έτσι όπως θα πορεύεσαι ορθά κι απτότητα, προς τα πάνω, για να γυρίσεις στην Πηγή σου, ...στα μισά θα σε προϋπαντήσει -σίγουρα- ο Παγκόσμιος Λόγος!

Είθε ο Λόγος να ξανάρθει στην Γη, ώστε ο λόγος να ανορθωθεί μέσα μας. Και είθε η Χρονιά αυτή να είναι πιο φυσική, πιο ηθική και πιο λογική. Κι ακόμα, πιο πολύ... είθε να είναι και Αληθινή!

Αναδημοσίευση από περιοδικό "Ορθός Λόγος" τεύχος 7

orthós logos
Αρσική Σελίδα 4
Προηγούμενα Τεύχη
Συντάκτες

Καλωσήρθατε στο πρώτο ελληνικό μέσο επικοινωνιακής δημοσιογραφίας.

Εδώ επαναπροσδιορίζουμε την έννοια της "ενημέρωσης".

Χωρίς εξάρτηση από διαφημίσεις Πόροι μας, η υποστήριξή σας!

Μια διαφορετική οπτική

Το περιοδικό για όσους θέτουν ερωτήσεις και αναζητούν λύσεις...

- 01 Αναδεικνύουμε τη λογική απέναντι στη σύγχυση
- 02 Προάγουμε τη διαλεκτική συζήτηση, τη συνεργασία και την οικοδόμηση συναίνεσης...
- 03 Δείχνουμε πως ο κόσμος του σήμερα θα μπορούσε να είναι αόριστο...
- 04 Παρουσιάζουμε μια πολυδιάστατη και πληρέστερη εικόνα του κόσμου...
- 05 Αποτελούμε ανεξάρτητη έκδοση με υψηλή κοινωνική αξία...

Μια "ιδέα" και όχι απλά μια έκδοση...

Απευθυνόμαστε σε όσους έχουν "κουραστεί" από την ατελείωτη κριτική, τη συγκρουσιακή ρητορική και την εν γένει έλλειψη "λογικής" (ορθού λόγου) στα καθημερινά πολιτικά και κοινωνικά πεπραγμένα, σε όλους όσοι αναζητούν και επιζητούν το "θετικό και αισιόδοξο", σε όλους όσοι αναρωτιούνται "και τώρα Τι;"

"Στόχος μας είναι να χτίσουμε μαζί μια κοινότητα που συζητά επικοινωνιακά, αντί να αναζητούμε εχθρούς και ενόχους"

Τεύχος 8 Δεκέμβριος 2019

- Τροφή για Σκέψη !
- Η δημοσιογραφία και οι καταναλωτές πληροφοριών
- Prague Media Point: Νέες τάσεις και καινοτόμες ιδέες στην παγκόσμια δημοσιογραφία.
- Φωτεινά παραδείγματα δείχνουν τον δρόμο για το 2020
- Ο Κόσμος μας με Δεδομένα
- Η αλήθεια για τα «Πυρηνικά»
- Δημιουργική Φαντασία
- Ο δεύτερος «πυλώννας» του Υπερβατικού Σουρεαλισμού
- ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ...
- Αλτρουισμός: Η Δύναμη της Ενσυναίσθησης

Ευχαριστίες σε Εταιρείες που προσέφεραν Προϊόντα στο Βazaar

Ευχαριστούμε επίσης ιδιαίτερα τις Εταιρείες που παρά τους δύσκολους καιρούς δεν το βάζουν κάτω:

ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΑΓΡΟΤ/ΚΟΣ ΣΥΝ/ΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ Δ. ΠΤΕΛΕΟΥ "ΦΤΕΛΙΑ"
ΑΓΡΟΤ/ΚΟΣ ΣΥΝ/ΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ

ΑΝΔΡΕΑΔΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ ΖΥΜΑΡΙΚΑ ΜΕ ΒΟΥΒΑΛΙΣΙΟ ΓΑΛΛΑ

ΒΙΟΤΡΟΦΟΣ Ε.ΓΑΝΙΤΙΔΟΥ & ΣΙΑ Ε.Ε.

ΚΡΗΤΗ ΕΠΕ. ΒΕΛΗΒΑΣΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΚΝΩΣΣΟΣ ΣΤΙΒΑΚΤΑΚΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ

ΔΑΡΕΜΑΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.

ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΖΥΜΑΡΙΚΩΝ

ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ

Ι.Σ.ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ Α.Ε.Ε

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ ΝΟΥΓΚΑΤ

PASSARELLA Α.Ε. ΚΟΥΛΟΥΡΟΠΟΙΪΑ & ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΓΛΥΚΑ ΒΗΡΥΤΟΣ

ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟ ΚΟΛΙΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ

ΦΑΙΔΩΝ Α.Ε.

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΜΕΛΙΤΟΣ

ΑΤΤΙΚΗ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΤΤΑΣ Α.Ε.Β.Ε

ΚΑΒΕΣ

Σ. ΛΙΖΑΣ & Θ. ΛΙΖΑΣ

ΚΕΡΑΜΙΚΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ

ΚΕΡΑΜΙΚΑ "ΤΡΕΙΣ ΓΡΑΜΜΕΣ"

ΛΕΥΚΑ ΕΙΔΗ

ΛΕΥΚΑ ΕΙΔΗ "ΠΕΙΡΑΙΑΣ"-ΓΚΑΜΠΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

MELINEN - ΜΟΥΤΕΒΕΛΗ ΑΦΟΙ

ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗ

ASTRA ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗ

ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΑ

ΚΤΗΜΑ ΚΟΚΟΤΟΥ

ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ ΑΕΕΕ - ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΟΙΝΩΝ & ΠΟΤΩΝ

ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΟ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΟ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΙΩΑΝ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΚΤΗΜΑ ΣΤΡΟΦΙΛΙΑ Ι.Κ.Ε.

ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΟ Κ. ΜΠΟΥΡΑΝΤΑ & ΥΙΟΙ

ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΟ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΝΟΥ

ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΟ ΤΡΙΠΟΔΑΚΗ

ΚΤΗΜΑ ΜΟΥΣΩΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ν.ΖΑΧΑΡΙΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΚΤΗΜΑ ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Ε.Θ.ΜΩΡΑΪΤΗΣ Α.Ε.

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

AS COMPANY Α.Ε.

GIOCHI PREZIOSI

ΕΙΔΗ ΕΝΔΥΣΗΣ

MAN & MANETTI

NAVY & GREEN ΑΦΟΙ ΑΔΑΜΑΚΟΥ Α.Ε.

ΤΟΙ & ΜΟΙ ΑΒΕΕ

ΑΞΕΣΟΥΑΡ

ADAM'S SHOES ΑΦΟΙ ΧΑΤΖΗΠΡΟΔΡΟΜΟΥ Α.Ε.

ΚΕΜ Γ.ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Α.Ε.Β.Ε. ΔΕΡΜΑΤΙΝΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΣΟΚΟΛΑΤΟΠΟΙΕΣ

ΙΟΝ ΣΟΚΟΛΑΤΟΠΟΙΪΑ ΑΦΟΙ Ι.ΚΩΤΣΙΟΠΟΥΛΟΙ Α.Ε.

TOTTIS - BINGO ΑΕΒΕ

ΕΙΔΗ ΣΠΙΤΙΟΥ

ΤΟΥΝΤΑΣ ΜΑΝΩΛΗΣ EURO TOYS

ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΑ

ΛΑΒΔΑΣ Α.Ε. ΖΑΧΑΡΩΔΗ

ΜΕΓΑΛΑΚΑΚΗΣ Μ ΙΚΕ

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ

FREZYDERM

YELLOW ROSE Γ. Ν. ΠΑΧΩΠΟΣ

ΚΟΡΡΕΣ ΑΕ

NISKEL ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Ν ΣΟΦΙΑ

HELLENIKA ΑΕ

"ΕΜΠΝΕΥΣΕΩΣ ΠΟΙΗΜΑΤΑ" ΚΟΥΚΟΥ ΑΡΕΤΗ

ΒΙΒΛΙΟΠΛΕΙΑ

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΒΙΒΛΙΑ ΑΕ

ΚΑΦΕΔΕΣ

ΤΥΡΙΚΑ Ι.Κ.Ε. KIMBO ESPRESSO HELLAS

ΓΕΝΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

ΑΡΤΑ Δ. ΠΗΝΕΛΟΠΗ

ΦΥΤΩΡΙΟ

GREEN ART

ΤΥΠΟΣ

ATHENS VOICE

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΤΣΙΡΩΝΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΦΟΥΡΝΟΙ

MARTINI

ΤΣΟΥΚΑΛΑ BAKERY

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

Μια στη Ζωή ΣΩΤΗΡΙΑ

Μακριά πέρα από την σχολήν χωροφυλακής, στους πρόποδες του Υμηττού, απλώνεται σε μια θλιβερήν ακινησίαν, ή πένθιμη διαμονή των φυματικών, το σιωπηλόν άλσος της Σωτηρίας. Το τελευταίον καιρόν πολλοί επισκέφθησαν τον τόπον αυτόν (από ανομιμισμόν ή περιέργειαν αδιάφορον) και πολλοί έγραψαν για όλα τα άλλα εκτός από το τοπίον. Για την ψυχή του τοπίου αυτού που γιομίζει την ψυχήν ανέκφραστον γοητείας μελαγχολίαν κανείς δεν έγραψεν, ή αν έγραψε κάτι ήτο βιαστικό, δυο λέξεις "πετώντι καλάμω" κατά την καθαρουουσάνικην έκφρασιν. Ένα φθινοπωρινό δέλι, ήσυχο και γλυκό – σαν ένας ήρεμος ποιητικός θάνατος – είναι η καταλληλότερη ώρα για να μιλήση και να εκδηλωθή η μουσική για τους μεμυημένους ψυχή του τοπίου αυτού. Μια νύχτα βροχερή με άνεμο ή ένα καλοκαιρινό ζεστό πρωί δεν δίνει τίποτε. Η ψυχή του τοπίου μένει μανταλωμένη στον ίδιον εαυτό της, και τα δέντρα, το περιβάλλον, το άλσος είνε χωρίς φωνή και χωρίς νόημα. Μα ένα φθινοπωρινό δέλι – όταν οι πλαγιές του Υμηττού πλημμυρίζουν από την Ηλιογαβάλειον ρόδινην μέθην του ηλίου, που ξεμυχάει μακριά στην Φαληρικήν θάλασσαν – είνε το κλειδί που ανοίγει και μιλά με την υποβλητική του φωνή το άλσος. Ίσως επειδή το Φθινόπωρον είνε μια εποχή γεμάτη αγωνίαν και θάνατον, ίσως γιατί το Φθινόπωρο είνε η εποχή που προλογίζει την μεγάλην λευκήν σιωπήν του Χειμώνα, ίσως γιατί τότε πεθαίνουν οι άρρωστοι. Τα πεύκα θροίζουν σιγανά και ανάλαφρα. Σαν να ψιθυρίζουν και σαν να ικετεύουν. Η βραδυνή δροσούλα λαμπυρίζει επάνω στα βελονωτά φύλλα, σαν δάκρυα που δεν μπορούν να στεγνώσουν. Η ατμόσφαιρα είνε γιομάτη αγωνίαν και ανησυχίαν. Μιαν ανησυχίαν μελλοθάνατου που περιμένει την μοιραίαν ώραν της εκτελέσεως. Οι θάλαμοι, τα περίπτερα είνε ήσυχα και

αμυδρές σκιές διαγράφονται στους τοίχους. Μια άρρωστη τραγουδάει με την φωνήν σπασμένου φλάουτου, ένα ερωτικό παράπονο. Μια άλλη ξαπλωμένη κάτω από ένα πεύκο, ρεμβάζει κι ονειροπολεί, ένα ήλιον θερμόν και πράον ένα ήλιον με λουλούδια και έρωτα ένα ήλιον μιας Ανοιξεως που ποτέ αλοιμόνο δεν θα της χαϊδέψη τα χλωμά μάγουλα και τα μαύρα μαλλιά. Ένα ζευγάρι βαδίζει κάτω από τα δέντρα. Το ένα μπράτσο σφίγγει το άλλο με αγωνίαν, στα μάτια τους βασιλεύει μια ανεκλάλητη τρυφερότητα, ένα αβυσσαλέον πάθος, μα κι η ανησυχία συγχρόνως μήπως ξαφνικά ο θάνατος, ο μέγας εχθρός των, τους χωρίσει ξαφνικά. Βαδίζουν στην ζωή, στον επίλογο της ζωής και του έρωτος, θέλουν μαζί να βαδίσουν και στον θάνατον...

Ένας νέος με βοστρυχωτά μαλλιά και λυπημένα μάτια σιγυρίζεται μπροστά τον καθρέφτη. Μήπως τον σπρώχνει άραγε μια φιλαρέσκεια, ή θέλει να υποδεχτή τον μεγάλο φίλο, περιποιημένους και ωραίους; Η καμπανούλα του παρακκλησιού της Σωτηρίας σημαίνει μέσα στην ήσυχη ατμόσφαιρα του δειλινού αργά σιγανά πένθιμα. Ο ήχος της δεν είνε γήινος. Ο ήχος της είνε σαν μια φωνή από το υπερτέραν, ένα θλιβερό κάλεσμα από το λιβάδι των ψυχών, ένα δρόμο που οδηγούν οι ήχοι μίαν άλλην ψυχήν να βαδίξη ελαφωμένη από τον πυρετόν και τον πόνο προς την ιδεώδη απολύτρωσιν. Λευκοφορεμένες νοσοκόμες περνούν αδιάφορες, συγνές και αμίλητες. Ένας γάτος, άρρωστος, βήχει χωρίς αντοχήν, περναίνε σαν αερικό κάτω από τον χρυσό θησαυρό των φύλλων και πάει, στην αιωνιότητα άραγε, ή σ' ένα τελευταίον έρωτα; Το δέλι ραίνει τους μελλοθάνατους με ρόδα.

Παύλος Κριναίος
Ελληνικός Ταχυδρόμος 30.01.1930

Γιατί οι σιδηροδρομικές γραμμές έχουν αυτό το εύρος;

Η απόσταση ανάμεσα στις δύο ράγες των σιδηροδρομικών γραμμών στις ΗΠΑ είναι 4 πόδια και 8,5 ίντσες (143,5 cm). Μάλλον παράξενος αριθμός. Γιατί άραγε έχει επιλεγεί το συγκεκριμένο διάκενο; Διότι ο σιδηρόδρομος στις ΗΠΑ κατασκευάστηκε με τον τρόπο που είχε κατασκευαστεί ο σιδηρόδρομος στην Αγγλία, από Άγγλους μηχανικούς που μετανάστευσαν, και οι οποίοι θεώρησαν ότι θα ήταν καλή σκέψη, επειδή θα επέτρεπε να χρησιμοποιηθούν υπάρχουσες ατμομηχανές από την Αγγλία. Και τότε, γιατί οι Άγγλοι κατασκεύασαν τις ατμομηχανές τους έτσι; Διότι οι πρώτες σιδηροδρομικές γραμμές κατασκευάστηκαν από τους ίδιους μηχανικούς που κατασκεύαζαν τραμ, στο οποίο χρησιμοποιούσαν ήδη το συγκεκριμένο διάκενο. Και γιατί αυτό το διάκενο στο τραμ; Διότι οι κατασκευαστές του τραμ ήταν και κατασκευαστές αμαξών, που χρησιμοποιούσαν τα ίδια εργαλεία και τις ίδιες μεθόδους. Και γιατί οι άμαξες έχουν αυτό το διάκενο; Διότι, παντού στην Ευρώπη, και στην Αγγλία, οι δρόμοι είχαν λούκια για τους τροχούς των αμαξών και ένα διαφορετικό διάκενο θα προκαλούσε διαρκώς βλάβες στους άξονες. Και γιατί τα λούκια απέχουν τόσο μεταξύ τους; Διότι οι πρώτες μεγάλες οδοί στην Ευρώπη είχαν κατασκευαστεί από τους Ρωμαίους, με σκοπό να μετακινούνται εύκολα οι λεγεώνες τους. Οι πρώτες άμαξες ήταν οι πολεμικές άμαξες των Ρωμαίων. Οι άμαξες αυτές ήταν ιππήλατες: τις τραβούσαν δύο άλογα, τα οποία κάλυπταν δίπλα-δίπλα και έπρεπε να απέχουν μεταξύ τους, ούτως ώστε το ένα άλογο να μην ενοχλεί το άλλο κατά τον κάλπασμό. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η σταθε-

ρότητα της άμαξας, οι τροχοί δεν έπρεπε να είναι ευθυγραμμισμένοι με τα ίχνη των αλόγων, ενώ δεν έπρεπε να είναι και πολύ απομακρυσμένοι, έτσι ώστε να αποτρέπονται τα ατυχήματα κατά τη διασταύρωση δύο αμαξιών στην ίδια οδό. Ίδου λοιπόν η απάντηση στο αρχικό μας ερώτημα! Το διάκενο στις ράγες των Αμερικανικών σιδηροδρόμων εξηγείται, αφού 2.000 χρόνια νωρίτερα, σε μίαν άλλη ήπειρο, οι ρωμαϊκές άμαξες κατασκεύαζονταν ανάλογα με το φάρδος που έχουν τα καπούλια δύο αλόγων. Και τώρα, το κερασάκι στην τούρτα: Υπάρχει και μια πρόεκταση αυτής της ιστορίας με το διάκενο στις ράγες και τα καπούλια των αλόγων. Αν δει κανείς το Αμερικανικό διαστημικό λεωφορείο στην εξέδρα εκτόξευσής του, μπορεί να παρατηρήσει δύο πλευρικές δεξαμενές καυσίμων που είναι στηριγμένες εκατέρωθεν της κεντρικής δεξαμενής. Η εταιρεία Thiokol κατασκευάζει αυτές τις δεξαμενές στο εργοστάσιό της στη Γιούτα. Θα ήθελαν να τις κάνουν μεγαλύτερες, αλλά οι δεξαμενές αποστέλλονται σιδηροδρομικώς στο σημείο εκτόξευσης. Η σιδηροδρομική γραμμή μεταξύ του εργοστασίου και του Ακρωτηρίου Κανάβεραλ περνά από μια σήραγγα, κάτω από τα Βραχιώδη Όρη. Αυτή η σήραγγα περιορίζει το μέγεθος των δεξαμενών στο πλάτος που έχουν τα καπούλια δύο αλόγων. Έτσι, το πλέον εξελιγμένο μεταφορικό μέσον του κόσμου, το διαστημικό λεωφορείο, εξαρτάται από το φάρδος των οπισθίων του αλόγου. Οι τεχνικές προδιαγραφές και η γραφειοκρατία είναι αθάνατες!

http://users.uoa.gr/~nektar/science/technology/railway_width.htm

Το έργο μας είναι και δικό σας έργο!
Σας υπενθυμίζουμε ότι η συνεισφορά σας είναι ανεκτίμητη. Χωρίς τη δική σας βοήθεια δεν θα είχε γίνει αυτό που όλοι θαυμάζουμε.
Η συνδρομή για το έτος 2020 είναι 15 ευρώ.
Τράπεζα Πειραιώς IBAN: GR7101712740006274040035006
Γραφεία Συλλόγου: Τηλ.: 2107763638
Δευτέρα & Πέμπτη 11:00 - 15:00

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά τους:

Κυριακή Δημητρουλάκη, Ευαγγέλια Μωραϊτού, Άννα Πιταροκόλη – Κεφαλάκη, Βικέντιο Σαρπάκη και ανώνυμο Δωρητή ύψους 2000 ευρώ.

Ευχαριστούμε θερμά για δωρεά αντί στεφάνου την:

Οικ. Πέτρου Γαρζώνη & Τζόγιας Καππάτου, Μαγδαληνή Γιαλλελή, Κυριακή Δημητρουλάκη, Μαρία Ευθυμίου, Δήμητρα Λέκκα, Δώρα Παπαζαφειρή, Χαρά Παταζήση, Χορευτική Ομάδα Χωροβάτες & Χορευτική Ομάδα Νοσοκομείου «Η Σωτηρία», στη μνήμη του Γεράσιμου Σπυράτου

Λογαριασμός τραπεζίς για κατάθεση δωρεών:
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006
IBAN: GR7101712740006274040035006
Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων "Σοφία Σλήμαν"
Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με λεπτομέρειες το παραστατικό εισπραχής.

Ώρες Λειτουργίας Γραμματείας:
Δευτέρα & Πέμπτη 11:00 - 15:00

Ο Ετήσιος Οικονομικός Ισολογισμός του Συλλόγου μας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στο site του Συλλόγου μας www.sylfilon.gr

Επι κοινωνία εν τύπω

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ», Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

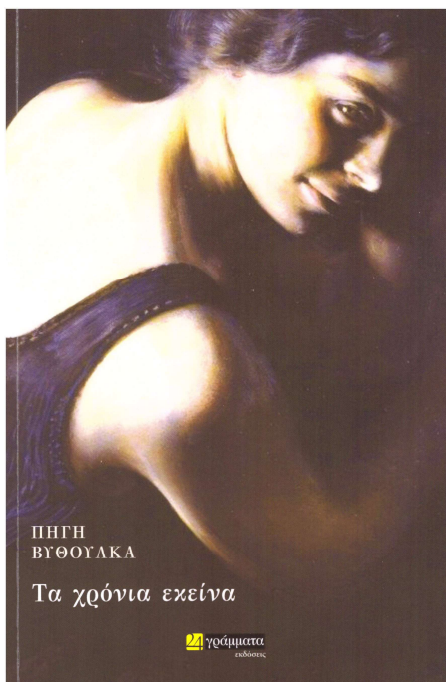
Συντακτική Ομάδα: Γιώργος Δεδούσης, Νίκος Παΐσιος, Ματίνα Σπυράτου, Άρης Στρατάκος.

Εκτύπωση: Γεώργιος Κωστόπουλος, Σελλασίας 6, Αθήνα, Τ.Κ. 10439 Τηλ.: 2108813241

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι: Κυριακή Δημητρουλάκη, Βασίλης Κλαφάτης, Τζόγια Καππάτου, Ειρήνη Καραλέκα, Μπέση Κατσιμήτρου, Αθηνά Πέτση, Σπύρος Πουρικής και Ανδρέας Σακκάς.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως την ευθύνη των κειμένων τους

Παρουσίαση Βιβλίου “Τα χρόνια εκείνα”

ΠΗΓΗ
ΒΥΘΟΥΚΑ

Τα χρόνια εκείνα

Της Ψυχής ψυθιρίσματα.

Η θύμιση αφουγκράζεται μοναδικές στιγμές αλλοτινών καιρών λησμονημένων.

Γλυκές στιγμές, πικρές στιγμές, στιγμές που θα άξιζε για χάρη τους χίλιες ζωές να ζήσεις.

Στιγμές που φεύγετε αθόρυβα, ελαφροπατώντας μη και τη νιώσουνε τη θλίψη σας οι αδιάφοροι - ανυποψίαστοι δίπλα σας.

Βρήκατε τόχα χώρο να χαράξετε στο μαγικό βιβλίο της θύμισης κάτι από τη μοναδική-ανεπανάληπτη πορεία σας. Να έρχεται το άρωμά σας να δροσίζει το στεγνό της μοναξιάς το χώμα.

Η θύμιση αφουγκράζεται και η ψυχή ημερεύει.

—
Η Πηγή Βυθούκα γεννήθηκε στην Αθήνα.

Εργάστηκε στον ιδιωτικό τομέα για περισσότερα από 55 χρόνια. Ξεκίνησε ως στενογράφος αλληλογράφος και ολοκλήρωσε τον εργασιακό της βίο ως Διευθύνουσα σύμβουλος σε Ανώνυμη Εταιρία. Η γραφή ήτανε πάντοτε η καταφυγή της, όμως για πρώτη φορά εκδίδονται κάποια από τα γραπτά της. Έζησε «τα χρόνια εκείνα» και ήτανε μια ανάγλυφη της να μιλήσει για αυτά. Είναι 88 χρόνων.

Ένα παπούτσι

Από τούτο το χωμένο στη γη παράθυρο, μόλις μισό μέτρο πάνω από το πεζοδρόμιο, η Κυριακούλα, στο αναπηρικό της καροτσάκι, με τη βοήθεια της γιαγιάς, καταγράφει καθημερινά την κίνηση της γειτονιάς.

Επτά και μισή το πρωί..., ξεφτισμένα παντοφλάκια, γυμνά αδύνατα ποδαράκια, η Σμαραγδώ η υπηρετριά της κας Πηνελόπης πηγαίνει για το γάλα.

Λίγο πιο ύστερα, βήματα αργά, παπούτσια πάντα καθαρά, ο καθηγητής κος Μενέλαος πηγαίνει για την εφημερίδα του.

Δύο ζευγάρια ποδαράκια όμορφα ποδεμένα με τα άστρα σοσονάκια τους πηγαίνουν οι δίδυμες από δίπλα για το σχολείο...

Σκαρπίνια καλογουαλισμένα, βήματα γοργά, η δεσποινίς Αννούλα πηγαίνει στο γραφείο της.

Πατημένα πίσω τα παλιά παπούτσια της κυρά Κατίνας βήματα κουρασμένα βαριά, πηγαίνει για τα καθημερινά της ψώνια. Από την τρύπα του παράθυρου μπορεί να δει τι έχει το δίκτυ της, συνήθως ψωμί και ένα μπουκάλι γάλα.

Όταν το δίκτυ είναι γεμάτο, η γιαγιά λέει πως θα πήρε χρήματα από τον γιό της στην ξενιτιά.

Βραδάκι πάντα κουμιστά και λυγιστά τα γοβάκια της Λίτσας, ποιος την ξέρει που πηγαίνει.

Κουνάει το κεφάλι της η γιαγιά.

Η Κυριακούλα ποτέ δεν την βλέπει να γυρίζει. Φτωχική η γειτονιά, τα βήματα αναγνωρίσιμα, άγνωστα παπούτσια σπάνια προβάλλουνε. Λίγο την μπερδεύουνε οι νοικάρηδες του κυρ-Θανάση, συνήθως φοιτητές. Φτωχικά ποδήματα, μέχρι να τα αναγνωρίσει όμως και να τα καταγράψει στο δελτίο της ημέρας αλλάζουνε και τούτα μόνο είναι τα άγνωστα στοιχεία. Στο γνώριμο το φιλικό πήγαινε έλα των παπουτσιών της γειτονιάς ένα παπούτσι που δεν ήταν σαν τα άλλα, ήρθε να ταραξει τα ήσυχια νερά της Κυριακούλας. Τρόμος! Και οι φοιτητές του κυρ-Θανάση μέρες έχουν να φανούν. Φόβος, αγωνία και τρόμος που τον σηματοδοτεί το ασταμάτητο πήγαινε έλα της μπότας του Γερμανού φρουρού.

Πηγή Βυθούκα

Παέγια Θαλασσινών

Υλικά:

1 σκ. σκόρδο
1 κρεμμύδι
1 πιπεριά Φλωρίνης
3 φλ. ρύζι Καρολίνα
1 μεγάλο καλαμάρι
250 γρ μύδια (με κέλυφος)
12-15 μεγάλες γαρίδες με κέλυφος και λίγες μικρούλες
5 φλ. ζωμό
2 πρέζες κρόκο κοζάνης
αλάτι – πιπέρι- πάπρικα γλυκιά

Εκτέλεση:

Βράζω για 5 λεπτά τις γαρίδες με το κέλυφος και τα μύδια μαζί με 1 πρέζα κρόκο κοζάνης και κρατάω ζεστά τον ζωμό. Σε ένα βαθύ τηγάνι βάζω λίγο λάδι και σοτάρω το κρεμμύδι (ψιλοκομμένο) το σκόρδο και τη πιπεριά (ψιλοκομμένα). Προσθέτω το καλαμάρι κομμένο και τη ντομάτα κομμένη σε κύβους. Ρίχνω το ρύζι και σοτάρω για 2-3 λεπτά, μετά προσθέτω σιγά σιγά τον ζωμό ώστε να βράσει το ρύζι. Προς το τέλος ρίχνω την άλλη 1 πρέζα κρόκο Κοζάνης, τις γαρίδες καθαρισμένες και τα μύδια (κρατάω 6 με το κέλυφος για διακόσμηση), αλάτι, πιπέρι, πάπρικα γλυκιά. **Το μυστικό:** Αφού είναι έτοιμο το φαγητό σβήνω τη φωτιά και κρατάω το τηγάνι σκεπασμένο για 2-3 λεπτά.

Καλή επιτυχία - Buena Suerte

Ειρήνη Καππάτου

ΣΩΤΗΡΙΑ FC - ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ ΧΕΙΜΩΝΑ ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΑΤΤΙΚΗΣ 2019-2020

Ο πρώτος γύρος του ποδοσφαιρικού νοσοκομειακού πρωταθλήματος 2019-2020 τελιώνοντας βρίσκει την ομάδα του Νοσοκομείου μας αήττητη και πρωταθλήτρια χειμώνα. Αξιοσημείωτο είναι ότι η «ΣΩΤΗΡΙΑ FC» φέτος έχει ξεφύγει από το δεύτερο με 8 βαθμούς, έχει την καλύτερη επίθεση και την καλύτερη άμυνα της κατηγορίας. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι και φέτος η ομάδα, όπως και πέρυσι, θα κατακτήσει το πρωτάθλημα αήττητη, κάτι που δεν έχει πραγματοποιήσει κανένας επαγγελματικός σύλλογος στο παρελθόν. Τέλος, το Δ.Σ. της ομάδος του Νοσοκομείου μας εύχεται σε όλους τους συναδέλφους Καλές Γιορτές, Χρόνια Πολλά με Υγεία και Ευτυχισμένο το Νέο Έτος!

Για το Δ.Σ. του «ΣΩΤΗΡΙΑ FC»
Πουρικής Σπύρος - Αρχηγός
Λουκαδάκης Αντώνης - Προπονητής
Σιναΐτης Κώστας - Υπεύθυνος Αποστολής

Κάνε το καλό... Και ρίχτο στο γιαλό!

Σύμπτωση ή Θεία Πρόνοια; Φλέμινγκ – Τσώρτσιλ

Στο Επικοινωνία εν Τύπω 1640 - 11.2019, δημοσιεύτηκε η ιστορία ενός εθελοντή «6 φορές» παρά λίγο θάνατος, με τίτλο «Σύμπτωση ή θαύμα;!».

Υπάρχει όμως και κάποιος άλλος συμβάν που μας προβληματίζει πολλαπλά, μιας και συνέβη στη διάρκεια δεκαετιών, είχε επιπτώσεις θετικές σε παγκόσμια κλίμακα και ξεκίνησε από μια απλή, αυτομόνη πράξη ενός φτωχού αγρότη της Σκωτίας...

Φαίνεται απίστευτη, είναι όμως αληθινή!

Φλέμινγκ - Τσώρτσιλ

Φτωχός αγρότης- S.O.S!

Κάποτε ένας φτωχός Σκωτσέζος αγρότης, με τ' όνομα Φλέμινγκ, ενώ καλλιεργούσε το χωράφι του, άκουσε τη φωνή ενός παιδιού, που κλαίγοντας, ζητούσε βοήθεια... Αμέσως παράτησε τα εργαλεία του κι έτρεξε προς το μέρος ενός βάλτου, απ' όπου προέρχονταν οι φωνές. Τι να δει; Ένα τρομοκρατημένο αγόρι, βυθισμένο κιάλας μέχρι τη μέση στη λάσπη, πάλευε μάταια να ελευθερωθεί ουρλιάζοντας.

Χωρίς αργοπορία ο Φλέμινγκ έσωσε το αγόρι, που σίγουρα θα πέθαινε αργά και βασανιστικά.

Αμαξα Λόρδου-Απόρριψη προσφοράς!

Την επομένη, μια φανταχτερή άμαξα με δύο άλογα σταμάτησε μπροστά από την αγροικία του. Κατέβηκε ένας καλοντυμένος ευγενής κύριος, που του συστήθηκε ως ο πατέρας του αγοριού που είχε σώσει ο Φλέμινγκ. "-Θα 'θελα να σας ανταμείψω για την πράξη σας" είπε ο κύριος. "-Σώσατε τη ζωή του γιου μου". "-Όχι, δεν είναι δυνατόν να πληρωθώ για ό,τι έκανα, ο καθένας θα το έκανε...", απάντησε ο Σκωτσέζος αγρότης, απορρίπτοντας την προσφορά.

Ο γιος του αγρότη-Η συμφωνία!

Την ίδια στιγμή, στην πόρτα του χαμόσπιτου εμφανίστηκε ο γιος του αγρότη.

"-Αυτός είναι ο γιος σας;", ρώτησε ο καλοντυμένος κύριος. "-Μάλιστα", απάντησε με υπερηφάνεια ο αγρότης.

"-Θα κάνουμε μια συμφωνία. Αφήστε με να προσφέρω στον γιο σας, το ίδιο επίπεδο μόρφωσης που απολαμβάνει ο δικός μου. Αν ο μικρός μοιάζει στον πατέρα του, τότε, χωρίς αμφιβολία, μεγαλώνοντας θα γίνει κάτι, για το οποίο και οι δύο μας θα υπερηφανευόμαστε". Έτσι κι έγινε.

Ερευνητής γιατρός-Πατέρας πενικιλίνης!

Ο γιος του αγρότη Φλέμινγκ παρακολούθησε τα καλύτερα σχολεία και αποφοίτησε από τη φημισμένη Ιατρική Σχολή του νοσοκομείου της Αγίας Μαρίας στο Λονδίνο.

Είναι αυτός που κάποια στιγμή θα γίνει γνωστός σ' ολόκληρο τον κόσμο ως σερ Αλεξάντερ Φλέμινγκ, ο πατέρας της πενικιλίνης!

Δεύτερη σωτηρία η πενικιλίνη!

Έπειτα από χρόνια, ο γιος του ευγενούς κυρίου, που σώθηκε από τον βάλτο, χτυπήθηκε από βαριά πνευμονία. Ποιος του έσωσε αυτή τη φορά τη ζωή; Η πενικιλίνη!

Ποιο ήταν το όνομα εκείνου του ευγενούς κυρίου; Λόρδος Ράντολφ Τσώρτσιλ. Το όνομα του γιου του; Σερ Ουίνστον Τσώρτσιλ.

Τύχη ή Θεία Πρόνοια;

Πώς τα φέρνει "καμιά φορά" η ζωή... Ο "αμόρφωτος" αγρότης, πατέρας του "Πατέρα της πενικιλίνης", έσωσε τη ζωή ενός παιδιού, που, μεγαλώνοντας, θα κυβερνούσε τη Μεγάλη Βρετανία και θα ονομαζόνταν, διεθνώς,

"Κοινή" μοίρα... μέσω του Καλού!"

Σερ Ουίνστον Τσώρτσιλ, Πρωθυπουργός Αγγλίας (1940-45, 1951-55), "Πατέρας της Νίκης" του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Σερ Αλεξάντερ Φλέμινγκ, (1881-1955) "Πατέρας της πενικιλίνης". Νόμπελ Ιατρικής 1945.

"Πατέρας της Νίκης" του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Η έμπρακτη ευγνωμοσύνη του Λόρδου Ράντολφ Τσώρτσιλ άνοιξε τον δρόμο στη δημιουργία του Φλέμινγκ, που ανακάλυψε την πενικιλίνη, που θα 'σωζε - για δεύτερη φορά - τη ζωή του γιου του Ουίνστον Τσώρτσιλ ...

Ιστορία των 2 διδάσμων Και των χιλιάδων άσημων!

Μιά ιστορία δυο διδάσμων προσωπικοτήτων, που "τυχαία" ανακαλύφθηκε και διαδόθηκε μέσω του Web site. Πέρα όμως από τη θαυμαστή ιστορία των δύο διδάσμων, που -κι επειδή ήταν διδάσμοι-, έγινε γνωστή, πόσες χιλιάδες κι εκατομμύρια ιστορίες άσημων ή άγνωστων υπήρξαν, που παρέμειναν και θα παραμείνουν άγνωστες; Πρόκειται για όλους αυτούς που λόγω της πενικιλίνης γλύτωσαν, από βέβαιο θάνατο κι άλλαξε η μοίρα και των δικών τους.

Ή για εκείνους, που γλύτωσαν -λόγω Τσώρτσιλ- από τη φρίκη του Β' παγκοσμίου πολέμου, που θα παρατείνονταν σε διπλάσια χρόνια. Ή θα οδηγούσε στην ήττα των συμμάχων και θα βύθιζε όλη την ανθρωπότητα στην άβυσσο της ναζιστικής, σατανικής σκλαβιάς;... Αυτό άλλωστε -το Heiggenvolk, η γερμανική οικουμενική αυτοκρατορία!- υπήρξε το όνειρο του Αδόλφου Χίτλερ και ανάλογη με αυτό ήταν η στρατηγική σχεδίαση, η πολεμική προετοιμασία και η προπαγάνδα του εσωτερική - φανατισμού, καθαρότητας φυλής...- κι εξωτερική, κυρίως αποκοίμισης των δημοκρατιών...

Το καλό της καρδιάς...

Πραγματικά, ο φτωχός Σκωτσέζος αγρότης έκανε ένα καλό με αγνότητα καρδιάς, χωρίς υπολογισμό, γιατί πίστευε απλά στη δύναμη του. Και το καλό αυτό πήγε ανυπολόγιστα μακριά... Αυτό εκφράζει και ο λαός μας με τη γνωστή παρότρυνση "Κάνε το καλό και ρίχτο στον γιαλό..." Πιστεύεις ότι θα το πιάει μακριά... Ποτέ δεν έχεις τις πόσες και ποιες ακρογιαλιές θα το ταξιδέψει η μαγευτική, απέραντη, μυστηριώδης θάλασσα... Απλά την εμπιστεύεσαι, όπως το Θείο Φως του Ελύτη.

Το αντίκρουσμα ποτέ δεν την ξοφλάει
Την όραση. Το μάτι,
που κοιτάζει,
Πιο πέρα πάει
Πιο πέρα αράζει
Κι απ' τις ακτές τις μακρινές
Της νοσταλγίας.
Πιο πέρα κι απ' τα πέρατα - για ιδέες!
Η γη προβάλλει της επαγγελίας.
Δεν έχει χώρο, μήτε ορίζοντα κι ακτές.

Αίμος Αυρήλιος

βιβλίο σε δράση!

Τζιόκας - «Αξιο Εστί»

Μ π λ έ

στα ίχνη του ΠΙΚΑΣΟ και του ΚΙΣΛΟΒΣΚΙ....

ΑΠΩΛΕΙΑ

Στη θύμιση του, αιώνια προσμένεις,
Θεριό ανήμερο τις σκέψεις σου αδιάστατα
να κλέψει

Και το ποθείς... και αιώνια το αποζητάς ...
το θέλεις...

Μα αλλοίμονο, όνειρο άπιαστο...
εκείνο ξεμακραίνει θαρρείς
σε κόσμο άγνωστο, αλλιώτικο μυστήριο,
που τους ανθρώπινους καμηούς
σε σιδερένια νούμερα έχει τρέψει.
Κι όλο θέλεις να φύγεις...

μα πιότερο τώρα που χεις στους ώμους σου
βαρύ της ενοχής μαρτύριο...

Να φύγεις θες και πού να πας;

που τάχα να ακουμπήσεις;

Κάποια σκιά σε ακολουθεί
στον όλεθρο σε σέρνει

Μουγκή, Στιγνή και Σκοτεινή
κι αβάσταχτα ο δρόμος σου μακραίνει.

Κι αποζητάς τη λησμονιά κι αποζητάς γαλήνη...

Μα αντίς για όλα τούτα δω

απολαβές θα παίρνεις...αλλοίμονο!!!!

Μια κραυγή που μέσα σου φωνάζει

ΠΟΤΕ να μη λησμονηθείς

ΠΟΤΕ μη λησμονηθείς

κι απο την σκληρή σου φυλακή

ΠΟΤΕ μη δραπετεύσεις.

Ιουλία Χαρπίδου

Νοέμβριος 1978

Καλά Χριστούγεννα

Καλά Χριστούγεννα και
ευτυχισμένο το νέο έτος 2020
Να θυμάστε ότι η ζωή είναι ένα παιχνίδι.

Αυτοί είναι μερικοί από τους κανόνες.

• Δεν υπάρχει ανελκυστήρας που οδηγεί στην επιτυχία, ανέβα σκαλι-σκαλί από τη σκάλα.

• Να είσαι περήφανος για την καρδιά σου.

Την έχουν κοροιδέψει, μαχαιρώσει, εξαπατήσει, κάψει και σπάσει... αλλά με κάποιο τρόπο λειτουργεί ακόμα!

• Κάθε τι που συνέβη στη ζωή σου, σε προετοιμάζει για μια στιγμή που δεν έχει έρθει ακόμα.

• Η συμπεριφορά σου, όχι η ικανότητά σου, θα καθορίσει την αξία σου.

• Αν μαθαίνεις από τις αποτυχίες σου, δεν έχεις πραγματικά χάσει.

• Είναι απίστευτο τι μπορείς να πετύχεις αν δεν σε νοιάζει ποιος θα πάρει το μπράβο.

• Το πρόβλημα είναι... ότι νομίζεις ότι έχεις χρόνο.

• Χτίζεις πολλούς τοίχους και όχι αρκετές γέφυρες.

• Μπορεί να έχεις πολλές δικαιολογίες για να παραιτηθείς από κάτι, αλλά... δεν χρειάζεται να τις χρησιμοποιήσεις.

• Να είσαι ο εαυτός σου, γιατί το γνήσιο είναι καλύτερο από τα αντίγραφα.

• Η ζωή είναι σαν να βαλαράς ένα ποδήλατο.

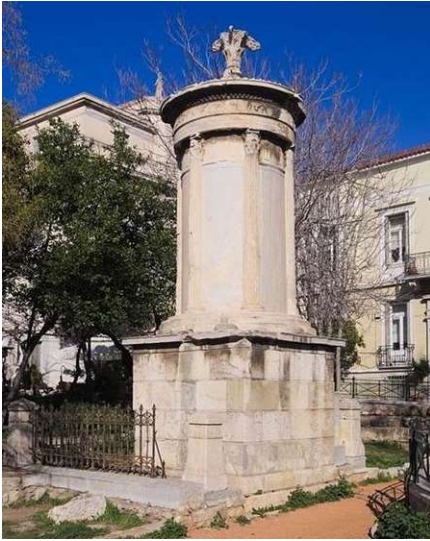
Για να διατηρήσετε την ισορροπία σου, πρέπει συνεχώς να κινείσαι.

• Κράτα τις υποσχέσεις σου.

Συλλογή από το Internet

Το Φανάρι του Διογένης

Το μνημείο του Λυσικράτους

Το αυθεντικό μνημείο, πρότυπο και πρωτότυπο

Μικρά παιδιά παίζαμε στον περιβάλλοντα χώρο αυτού του μνημείου που όλοι στην Πλάκα αποκαλούσαμε Φανάρι του Διογένης, ονομασία που εσφαλμένα αποδόθηκε σ' αυτό κατά τον μεσαίωνα. Αργότερα μάθαμε την ιστορία του και την αληθινή του ονομασία.

Πράγματι, αυτό το ομολογουμένως εντυπωσιακό και κορινθιακού ρυθμού κυλινδρικό μνημείο ιδρύθηκε το 334 π.Χ. προς τιμήν του Λυσικράτους, νικητή των Μεγάλων Διονυσίων «εν άστει» (σημαντικής εορτής των αρχαίων Αθηναίων, ανάλογης σημασίας με τα Παναθήναια). Στην αρχαιότητα, τον κύλινδρο περιέβαλλαν μόνο οι κορινθιακοί κίονες (ορθοστάτες) και τα μεταξύ τους ενδιάμεσα διαστήματα καλύφθηκαν στους νεότερους χρόνους για λόγους στατικής του μνημείου! Σκοπός της ανέγερσής του ήταν να τοποθετηθεί στην κορυφή του ο χάλκινος τρίποδας (δεν σώζεται) που είχε απονεμηθεί στον Λυσικράτη ως έπαθλο για τη χορηγία του (χρηματοδότηση) του θεατρικού έργου που νίκησε σε δραματικούς αγώνες που διαζάνονταν στην Αθήνα κατά τη διάρκεια της πιο πάνω μεγάλης εορτής. Παρόμοια με αυτό μνημείο (ορισμένων σώζονται σήμερα ή βάσεις ή κατάλοιπα τούτων) είχαν στηθεί κατά μήκος της αρχαιότερης στην πόλη μας οδού Τριπόδων που ξεκινούσε από το Θέατρο του Διονύσου και μέσω της Πλάκας κατέληγε στην Αρχαία Αγορά.

Το μνημείο ενσωματώθηκε το 1669 σε παρακείμενο μοναστήρι (καταστράφηκε κατά την επανάσταση του '21) καθολικών μοναχών (Καπουτσίνων) που το χρησιμοποίησαν ως αναγνωστήριο και χάρη στον πεισματάρη ηγούμενό του σώθηκε από τον άρπαγα Λόρδο Έλγιν που προσέφερε μεγάλα ποσά για να το αγοράσει! Αργότερα θεωρήθηκε ως ιδιοκτησία του Γαλλικού κράτους που το παραχώρησε στο ελληνικό δημόσιο με αντάλλαγμα έκταση στην οδό Σίνα, όπου μέχρι και σήμερα βρίσκεται το Γαλλικό Ινστιτούτο.

Απεικονίσεις του 1800 ως αναγνωστήριο και 1855 εντοιχισμένο στο μοναστήρι των Καπουτσίνων.

Αυτό το όντως πρωτότυπο κομφοτέχνημα χρησίμευσε ως πρότυπο για την κατασκευή παρόμοιων αρχιτεκτονημάτων ανά τον κόσμο, ορισμένα από τα οποία σταχυολογούνται πιο κάτω:

● Royal Botanic Gardens, Sydney, Australia US Tennessee State Capitol

● US Soldiers and Sailors Monument NYC London. Greek Church

● US San Remo Towers NYC US Portland Bug Light

● Merchants Exchange Philadelphia, USA Chichester, England

● Sughborough England 33 King Street, Aberdeen Arts Centre, Scotland Alton Towers, England

● Alloway-R-Burns Scotland Elgin church, Elgin, Scotland

● Robert Burns Monument, Calton Hill, Edinburgh, Scotland Dugald Stewart Monument, Edinburgh, Scotland

● Al-Khazneh, Petra, Jordan

Φωτογραφίες: Michel De Landtsheer και Ν.Μ. Με εκτίμηση Γιώργος Μερτινός

Επισκεφθείτε

το νέο Site του Συλλόγου μας
<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας
"Επι Κοινωνία εν Τύπω".
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ 'Η ΣΩΤΗΡΙΑ'

Εγγραφή στο Newsletter | Επικοινωνία

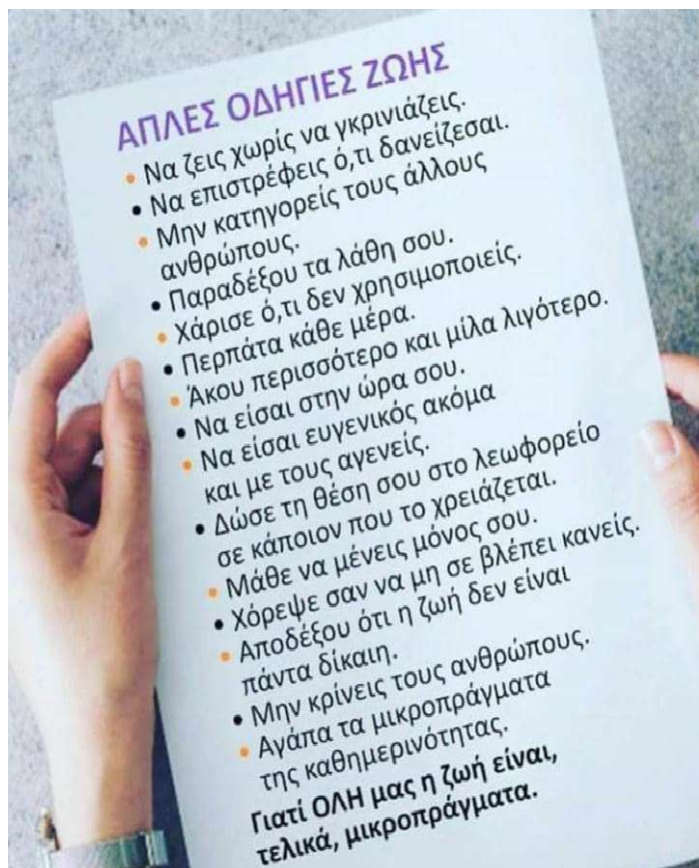
Αναζήτηση...

Τα νέα μας Ταυτότητα Το έργο μας Εκδηλώσεις Στήριξέ μας

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΙΚΕΙΩΝ ΤΟΥ

Οι καιροί και η τεχνολογία αλλάζουν με γεωμετρική πρόοδο, οι άνθρωποι παραμένουν σχεδόν οι ίδιοι.

ASTRA
ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗ

Τηλ.: 210.69.22.400
www.astrametaforiki.gr

Σεβαστουπόλεως 137, 115 26 Αθήνα
τηλ.: 210.69.22.400 • fax: 210.67.25.314
www.astrametaforiki.gr